

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Центр професійної та післядипломної освіти
Кафедра управління імені Олега Балацького

Шифр _____

Наказ ректора про
затвердження теми

„До захисту допускається”
завідувачка кафедри
_____ Г.О.Швіндіна

**КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА МАГІСТРА
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ МАГІСТРА**

на тему
**«Шляхи залучення інвестицій в заклади охорони
здоров'я»**

за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»,
освітньо-професійна програма «Управління та адміністрування
в охороні здоров'я»

Студента гр. УЗмз – 91с

Винниченка Олександра Ігоревича

Подається на здобуття освітнього ступеня магістр.

Кваліфікаційна робота магістра містить результати власних досліджень.
Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на
відповідне джерело Винниченка Олександра Ігоревича

Наукові керівники:

проф. к.е.н Кислий В.М.

проф.д.м.н. Сміянов В.А.

Суми 2021р.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Центр професійної та післядипломної освіти
Кафедра управління імені Олега Балацького

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____

„_____” _____ 20____ р.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА
за спеціальністю

281 Публічне управління та адміністрування,
освітньо-професійна програма «Управління та адміністрування
в охороні здоров'я»

студента групи УЗмз – 91с

Винниченка Олександра Ігоревича

1. Тема роботи Шляхи залучення інвестицій в заклади охорони здоров'я затверджена наказом по СумДУ № _____ від „_____” _____ 20____ р.
2. Термін подання студентом закінченої роботи _____
3. Мета кваліфікаційної роботи: розробка і економічне обґрунтування залучення інвестицій в заклади охорони здоров'я
4. Об'єкт дослідження: центр естетичної медицини «Віст»
5. Предмет дослідження: інвестиційна привабливість підприємства
6. Кваліфікаційна робота виконується на матеріалах діяльності Центру естетичної медицини «Віст», на основі поглибленого вивчення та узагальнення спеціальної вітчизняної та зарубіжної літератури, а також результатів власних досліджень, отриманих під час проходження переддипломної практики
7. Орієнтовний план кваліфікаційної роботи, терміни подання розділів керівникові та зміст завдань для виконання поставленої мети.

№ пор.	Назва розділу	Термін подання
1	Теоретичні основи управління інвестиційної діяльністю на підприємствах	

2	Аналіз економічних факторів управління інвестиціями в естетичній медицині	
3	Оцінка інвестиційної привабливості Центру естетичної медицини «Віст»	

Зміст завдань для виконання поставленої мети кваліфікаційної роботи магістра:

У розділі 1 студент має дослідити теоретичні основи управління інвестиційною діяльністю

У розділі 2 студент має провести аналіз економічних факторів управління інвестиціями

У розділі 3 студент має запропонувати рекомендації щодо інвестиційної привабливості Центру естетичної медицини «Віст»

8. Консультації щодо виконання роботи:

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв
1			
2			
3			

9. Дата видачі завдання _____

Керівник кваліфікаційної роботи

_____ Кислий В.М
(підпис)

Завдання до виконання одержав

_____ Винниченко О.І.
(підпис)

АНОТАЦІЯ

В умовах посилення процесів глобалізації та транснаціоналізації світової економіки характерною особливістю сучасного етапу розвитку міжнародних економічних відносин є зростання активності в сфері інвестицій. Інвестиційний процес в будь-якій економічній системі є ключовим фактором економічного розвитку. Діяльність транснаціональних корпорацій безпосередньо пов'язана з інвестиціями, необхідними для розширення та оновлення виробництва, підвищення фінансової ефективності діяльності. У зв'язку з цим звернення до питань залучення інвестицій в заклади охорони здоров'я бачиться актуальним і конче необхідним.

У роботі представлені шляхи залучення інвестицій у заклади охорони здоров'я. У роботі був використаний системний підхід до аналізу розглянутих питань, системний аналіз, класифікацію – для виділення видів інвестицій, структурний, математичний метод – для аналізу інвестиційного потенціалу та інвестиційної привабливості.

Робота містить основні теоретичні основи поняття інвестицій, інвестиційної діяльності, методи управління інвестиційною діяльністю, критерії ефективності інвестиційних проектів, основні принципи оцінки. Розглянуто характеристику ринку естетичної медицини в світі та в Україні.

Розроблена та економічно-обґрунтована мета створення інвестиційного проекту на прикладі центру естетичної медицини «Віст», сформульовані гіпотези, обрані й обґрунтовані методи аналізу.

РЕФЕРАТ

Структура й обсяг роботи. Робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел, що включає 19 найменувань. Загальний обсяг магістерської роботи становить 42 сторінки, у тому числі 5 таблиць, 5 рисунків та список використаних джерел – 2 сторінки.

Метою роботи є розробка і економічне обґрунтування залучення інвестицій в заклади охорони здоров'я. Відповідно до поставленої мети були вирішені такі **задачі**:

- розглянути поняття і основні види інвестицій;
- вивчити методи управління інвестиційною діяльністю на підприємстві;
- визначити критерії ефективності інвестиційних проектів, основні принципи оцінки;
- провести аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в світі та Україні; провести аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в м. Суми;
- розробити проект медичного центру естетичної медицини та оцінити ефективність проекту.

Предметом дослідження є інвестиційна привабливість підприємства.

Об'єктом дослідження є центр естетичної медицини «Віст» в м. Суми.

Методи дослідження. Методологічною основою магістерської роботи є системний підхід до аналізу розглянутих проблем, порівняльний аналіз, методи експертних оцінок, методика безпосередньої кількісної оцінки.

Наукова новизна даного дослідження полягає в тому, що в роботі проаналізовано сучасні напрямки, тенденції та особливості міжнародного інвестування та удосконалено методику проведення аналізу тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в місті Суми.

Ключові слова: СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДАНИХ, ЗАКЛАДИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я, ЕСТЕТИЧНА МЕДИЦИНА, ІНВЕСТИЦІЇ, ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ, РИНОК ПОСЛУГ.

ЗМІСТ

ВСТУП	8
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ	10
1.1 Поняття, сутність та основні види інвестицій	10
1.2 Методи управління інвестиційною діяльністю на підприємстві	15
1.3 Основні показники оцінки економічної ефективності інвестиційної діяльності підприємства	18
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНИХ ФАКТОРІВ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В ЕСТЕТИЧНІЙ МЕДИЦИНІ	23
2.1 Аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в світі та в Україні	23
2.3 Аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в м. Суми.....	29
РОЗДІЛ 3 ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЦЕНТРУ ЕСТЕТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ «ВІСТ»	31
3.1 Інвестиційний потенціал центру естетичної медицини «Віст»	31
3.2 Оцінка інвестиційної привабливості Центру естетичної медицини «Віст»	35
ВИСНОВКИ	38
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	40

ВСТУП

Актуальність теми. Інвестиційний процес в будь-якій економічній системі є ключовим фактором економічного розвитку. Діяльність транснаціональних корпорацій безпосередньо пов'язана з інвестиціями, необхідними для розширення та оновлення виробництва, підвищення фінансової ефективності діяльності. Чим інтенсивніше відбувається інвестування, тим швидше здійснюється процес відтворення і процес ринкових перетворень. Тому основним фактором економічного зростання є створення оптимальних умов здійснення інвестиційної діяльності. Міжнародні інвестиції є основою розвитку підприємств, окремих галузей та економіки країни в цілому. Проблема інвестицій ускладнюється економічною ситуацією в Україні, поки не сприятливої інноваційної діяльності підприємств, а також недостатньою економічною грамотністю розробників інноваційних проектів на більшості підприємствах.

Аналіз наукової літератури показує, що проблема залучення інвестицій в медичних закладах в умовах реформування вітчизняної охорони здоров'я відноситься до числа малодосліджених. У зв'язку з цим звернення до питань залучення інвестицій в заклади охорони здоров'я бачиться актуальним і конче необхідним.

Метою роботи є розробка і економічне обґрунтування інвестиційного проекту створення центру естетичної медицини в м. Суми. Відповідно до поставленої мети були вирішені такі **задачі**:

- розглянути поняття і основні види інвестицій;
- вивчити методи управління інвестиційною діяльністю на підприємстві;
- визначити критерії ефективності інвестиційних проектів, основні принципи оцінки;
- провести аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в світі;

- провести аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в Україні;
- провести аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в м. Суми;
- розробити проект медичного центру естетичної медицини;
- оцінити ефективність проекту.

Предметом дослідження є інвестиційна привабливість підприємства.

Об'єктом дослідження є центр естетичної медицини «Віст» в м. Суми.

Методи дослідження. Методологічною основою магістерської роботи є системний підхід до аналізу розглянутих проблем, порівняльний аналіз, методи експертних оцінок, методика безпосередньої кількісної оцінки.

Наукова новизна даного дослідження полягає в тому, що в роботі проаналізовано сучасні напрямки, тенденції та особливості міжнародного інвестування та удосконалено методику проведення аналізу тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в м. Суми.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

1.1 Поняття, сутність та основні види інвестицій

Можна виділити два основних напрямки використання коштів підприємства:

- 1) покриття поточних витрат;
- 2) здійснення інвестицій.

Інвестиції – це вкладення коштів в будь-які активи з метою отримання прибутку. По суті, всі активи (короткострокові і довгострокові) підприємства є результатом вкладення грошових коштів, тобто інвестицій.

Інвестор - особа, яка вчиняє вкладення капіталу з метою отримання доходу (прибутку) [1].

Однак у фінансовому управлінні під інвестиціями прийнято розуміти саме довгострокові вкладення .

Як економічна категорія інвестиції виконують найважливіші функції, без яких неможливий нормальний, економічно-ефективний розвиток країни.

Саме інвестиції в значній мірі формують майбутнє країни в цілому, окремих її регіонів, кожного господарюючого суб'єкта - інвестиції, зроблені сьогодні, є основою завтрашнього добробуту.

У свою чергу, сучасний економічний стан багато в чому зумовлений минулими інвестиціями. Значення інвестицій полягає в тому, що реалізація їх функцій є необхідною умовою і основою наступного (див. рис.1.1), принципи класифікації інвестицій довгострокових вкладень коштів представлені нижче в табл. 1.1.

Прямі інвестиції – це вкладення грошових коштів в статутний капітал підприємства з метою отримання доходу та отримання права на участь в управлінні цим підприємством.

Прямі інвестиції в залежності від організаційно-правової форми підприємства можуть здійснюватися як за допомогою придбання пайових цінних паперів - акцій підприємства, так і за допомогою придбання паїв.

Портфельні інвестиції - це вкладення коштів у цінні папери на основі формування портфеля з метою отримання від них процентного і курсового доходу.

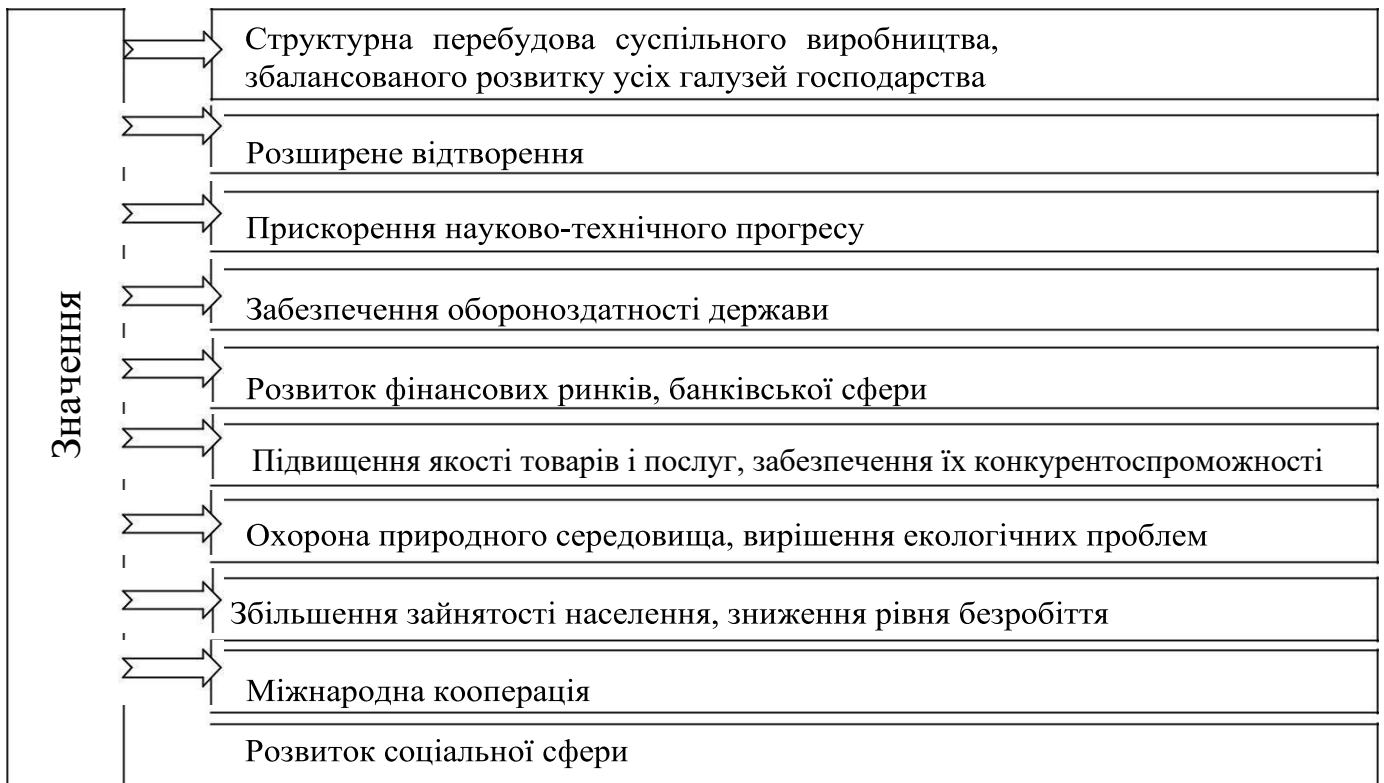

Рисунок 1.1 – Значення інвестицій

Таблиця 1.1 – Принципи класифікацій інвестицій

Принцип	Види
По об'єкту вкладення грошей	в матеріальні активи
	в нематеріальні активи
	в активи грошових ринків
За цілями інвестора	прямі інвестиції з метою участі в управлінні підприємством

	портфельні інвестиції з метою отримання прибутку від володіння цінними паперами

Слід відзначити, що спочатку під портфельними інвестиціями малося на увазі і повинно трактуватись тільки формування портфеля цінних паперів (вкладення в цінні папери двох або більше видів, керованих як єдине ціле).

Однак деякі автори використовують цей термін для позначення сукупності будь-яких інших активів, що перебувають у власності або розпорядженні окремого власника.

Принципи портфельного інвестування [2]:

- безпеку вкладення, під якою розуміється невразливість інвестицій від потрясінь на ринку і стабільність отримання доходу;

- прибутковість, під якою розуміється відношення сукупного доходу, отриманого від володіння цінними паперами, до вкладених в них коштів;

- ліквідність, під якою розуміється можливість перетворення частини або всього інвестиційного портфеля в грошові кошти при незначних втратах при реалізації.

У напрямку вкладення коштів розрізняють:

- чисті (спрямовані на придбання, розширення та підтримання основних фондів);

- трансфертні (що ведуть до зміни власника).

За ступенем супутнього ризику розрізняють:

- ризикові (венчур, венчурний капітал);

- безризикові.

Під венчуром можуть розумітися:

- вкладення коштів в об'єкти, які в майбутньому, можливо, зможуть приносити дохід;

- стартові наукомісткі фірми.

Інвестиції завжди здійснюються в умовах невизначеності, під якою розуміється неповнота або неточність інформації про умови реалізації інвестиційного проекту, в тому числі пов'язаних з ними витрати і результати.

Стосовно венчурних інвестицій особливо високими є і ступінь невизначеності, і ризик, як можливість виникнення в ході реалізації проекту несприятливих ситуацій і наслідків.

У фінансовому управлінні також використовується термін «венчурний капітал», під яким слід розуміти інвестиції, здійснювані в нових сферах діяльності і пов'язані з великим ризиком.

Венчурний капітал часто інвестується в не пов'язані між собою проекти в розрахунку, на основі такої диверсифікації, на швидку окупність вкладень і високу норму. При цьому інвестиції можуть здійснюватися або безпосередньо, за допомогою покупки акцій нового підприємства, або за допомогою надання цьому підприємству позик, в тому числі з правом їх конверсії в акції. Таким чином, венчурний капітал може виступати то в особі акціонерного, то в особі кредитного капіталу. Вибір залежить від ступеня невизначеності вкладень. Фінансування проектів з високим ступенем невизначеності краще здійснювати за допомогою придбання акцій з подальшим доходом на венчурний капітал у вигляді засновницького прибутку [3].

Купуючи акції підприємства, інвестор набуває важелі управління підприємством, результати діяльності якого малопередбачувані.

Однак ризикове вкладення капіталу може бути обумовлено необхідністю фінансування дрібних інноваційних фірм в областях нових технологій.

Залежно від результатів реалізованих на таких підприємствах інноваційних проектів середні і великі підприємства:

- в разі позитивного ефекту, здійснюють інноваційні проекти на своєму виробництві;

- в разі негативного ефекту, відмовляються від них, уникаючи тим самим ризику зазнати збитків в майбутньому.

З метою концентрації капіталу, призначеного для ризикових вкладень, можуть створюватися незалежні спеціалізовані венчурні компанії, які:

- залучають кошти інших інвесторів;
- формують з коштів інвесторів фонд венчурного капіталу;
- здійснюють ризикові вкладення грошових коштів.

Підприємство – організатор фонду вносить, як правило, 1% від загального обсягу фонду, але несе повну відповідальність за його управління. Зазвичай венчурна компанія формує кілька фондів: після формування та інвестування першого відкривається підписка на другий і так далі. В результаті фірма управляє декількома фондами, що знаходяться на різних стадіях розвитку. Як правило, акції підприємств, профінансованих за рахунок коштів фондів венчурних компаній, починають котируватися на ринку цінних паперів тільки через п'ять років з моменту здійснення інвестицій. Через певний час фонд розпускається, а акції, якими володіла венчурна компанія, розподіляються між партнерами [4].

Інвесторами можуть бути як фізичні особи (індивідуальні інвестори), так і юридичні особи (інституційні інвестори). Залежно від цілей аналізу конкретного ринку, на якому здійснюються інвестиції, можливі більш приватні класифікації інвесторів. Інвестори здійснюють інвестиції з метою отримання прибутку.

Від поняття «дохід» слід відрізнити поняття «прибутковість». Дохід має грошовий вираз, прибутковість являє собою процентне відношення отриманого сукупного доходу від інвестицій до вкладених коштів [5].

Таким чином, під інвестиціями розуміється вкладення коштів в будь-які активи з метою отримання прибутку.

Принципи класифікації інвестицій:

- по об'єкту вкладення коштів;

- за програмними цілями інвестора;
- у напрямку вкладень коштів;
- за ступенем супутнього ризику.

Інвестиції завжди здійснюються в умовах невизначеності, під якою розуміється неповнота або неточність інформації про умови реалізації інвестиційного проекту, в тому числі пов'язаних з ними витрати і результати. Інвесторами можуть бути як фізичні особи (індивідуальні інвестори), так і юридичні особи (інституційні інвестори).

1.2 Методи управління інвестиційною діяльністю на підприємстві

Інвестиційна діяльність підприємства у всіх її формах не може зводитися до задоволення поточних інвестиційних потреб, що визначаються необхідністю заміни вибуваючих активів або їх приросту в зв'язку зі змінами обсягу і структурою господарської діяльності.

На сучасному етапі все більша кількість організацій усвідомлюють необхідність свідомого перспективного управління інвестиційною діяльністю на основі наукової методології передбачення її напрямків і форм, адаптації до загальних цілей розвитку підприємства і умов зовнішнього інвестиційного середовища.

Ефективним напрямком перспективного управління інвестиційною діяльністю організації, підлеглого реалізації цілей її загального розвитку в умовах істотних змін макроекономічних показників, системи державного регулювання ринкових процесів, кон'юнктури інвестиційного ринку та пов'язаної з цим невизначеністю, виступає управління інвестиційною діяльністю підприємства на принципах стратегічного менеджменту [6].

В основі такого управління лежить інвестиційна стратегія підприємства. Інвестиційну стратегію можна представити як генеральний напрямок (програму, план) інвестиційної діяльності організації, проходження якого в

довгостроковій перспективі повинно привести до досягнення інвестиційних цілей і отримання очікуваного інвестиційного ефекту.

Розробка інвестиційної стратегії фірми є досить складним творчим процесом, що вимагає високої кваліфікації виконавців. Перш за все, формування стратегії базується на прогнозуванні окремих умов здійснення інвестиційної діяльності (інвестиційного клімату) і кон'юнктури інвестиційного ринку як у цілому, так і в розрізі окремих його сегментів, що є досить трудомістким процесом.

Вихідною передумовою розробки інвестиційної стратегії є загальна стратегія економічного розвитку підприємства. Стосовно неї інвестиційна стратегія носить підлеглий характер і повинна узгоджуватися з нею по цілям і етапам реалізації.

Інвестиційна стратегія при цьому розглядається як один з головних чинників забезпечення ефективного розвитку компанії відповідно до обраної нею загальною економічною стратегією [7].

Стратегічний процес управління інвестиційною діяльністю підприємства представлений на рис. 1.2.

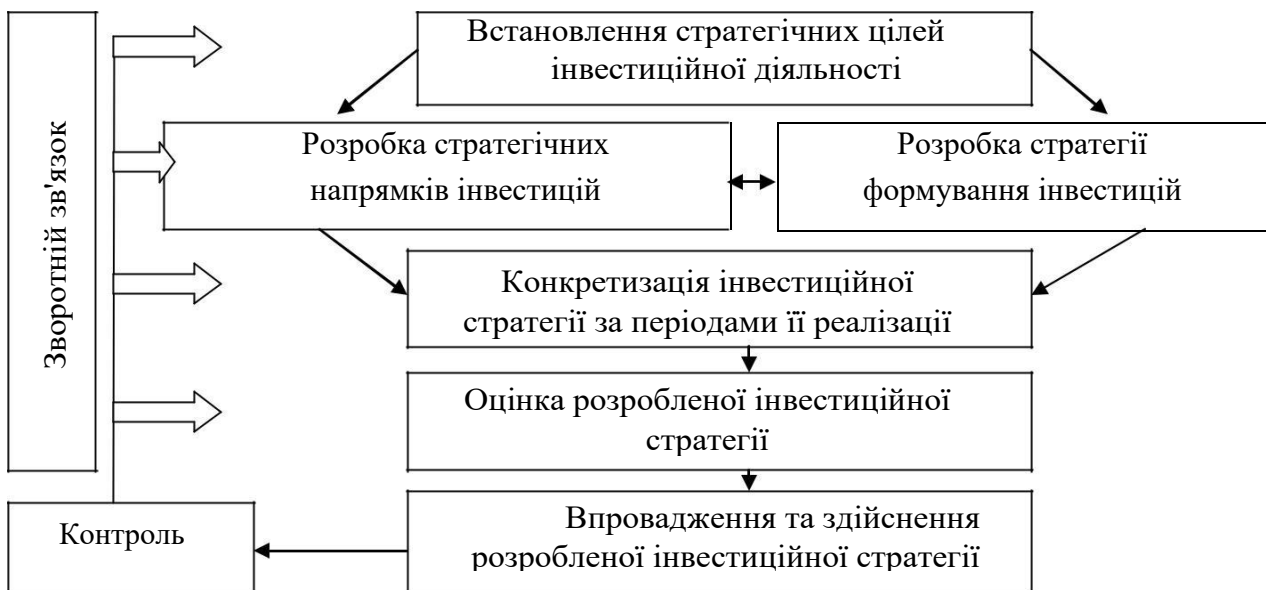

Рисунок 1.2 – Процес управління інвестиційною діяльністю на підприємстві

На першому етапі даного процесу формуються стратегічні цілі інвестиційної діяльності, які повинні виходити, перш за все, із системи цілей загальної стратегії економічного розвитку. При цьому формування стратегічних цілей інвестиційної діяльності повинно ув'язуватися зі стадіями життєвого циклу і цілями господарської діяльності підприємства. Реалізації стратегічних цілей інвестиційної діяльності здійснюється за двома напрямками.

Один них охоплює розробку стратегічних напрямків інвестиційної діяльності, інший - розробку стратегії формування інвестиційних ресурсів. Цей етап є найбільш відповідальним і складним. Розробка стратегічних напрямків інвестиційної діяльності базується на системі цілей цієї діяльності. Вибір того чи іншого напрямку інвестиційної діяльності істотно залежить від стадій життєвого циклу підприємства.

Розробка стратегічних напрямків інвестиційної діяльності базується на системі цілей цієї діяльності. Вибір того чи іншого напрямку інвестиційної діяльності істотно залежить від стадій життєвого циклу підприємства.

На стадії зародження потрібні великі інвестиції, оскільки компанія створює свої конкурентні переваги. Вона вкладають кошти в НДДКР(Науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи), збут, сервіс. Якщо компанія вклала кошти в створення конкурентних переваг, вона займе сильну конкурентну позицію. Компанії зі слабкою конкурентною позицією на всіх стадіях життєвого циклу можуть вибрати догляд для припинення своїх втрат.

У стадії зростання природна стратегія зростання компанії з розширенням ринку. Компанії потрібні значні вкладення для підтримки свого успіху. Одночасно компанії намагаються консолідувати існуючі маркетингові ніші і увійти в нові. Отже, компанії повинні вкладати ресурси в маркетинг, крім того, вони повинні остаточно вибрати свою базову стратегію (наприклад, слабкі компанії - фокусування) [8].

При уповільненні зростання конкуренція зростає і компаніям з сильною конкурентною позицією потрібні ресурси на розширення ринку за рахунок частки слабких компаній. Характер інвестицій залежить від стратегії фірм. Наприклад, для цінового лідера при загрозі цінової війни важливі вкладення в управління вартістю, а при диференціації необхідно посилити продуктивний діапазон і мережі розподілу. На стадії зрілості компанії в умовах зростаючої конкуренції прагнуть захистити свої позиції. Тому інвестиції вкладаються в підтримку стратегії. На цій стадії компанії бажають повернути свої минулі інвестиції. Поки нові прибутки реінвестувались в справу, дивіденди були малі, а тепер компанії можуть обрати стратегію максимальних прибутків власників.

Таким чином, ефективним напрямком перспективного управління інвестиційною діяльністю виступає управління інвестиційною діяльністю підприємства на принципах стратегічного менеджменту. В основі такого управління лежить інвестиційна стратегія підприємства. Розробка стратегії формування інвестиційних ресурсів покликана забезпечити безперервну інвестиційну діяльність у передбачених обсягах; найбільш ефективно використання власних коштів, що спрямовуються на ці цілі, а також фінансову стійкість компанії в довгостроковій перспективі. Оцінка розробленої інвестиційної стратегії здійснюється на основі певних критеріїв.

1.3 Основні показники оцінки економічної ефективності інвестиційної діяльності підприємства

Інвестиційні проекти народжуються з потреб підприємства. Умовою життєздатності інвестиційних проектів є їх відповідність інвестиційної політики і стратегічним цілям підприємства, знаходить основне вираз у підвищенні ефективності його господарської діяльності.

Оцінка ефективності інвестиційних проектів - один з головних елементів інвестиційного аналізу, є основним інструментом правильного вибору з декількох інвестиційних проектів найбільш ефективного, вдосконалення інвестиційних програм і мінімізації ризиків [9].

Методи оцінки інвестиційних проектів не у всіх випадках можуть бути єдиними, так як інвестиційні проекти досить значно різняться за масштабами витрат, термінів їх корисного використання, а також по корисних результатах.

До дрібних інвестиційних проектів, що не вимагають великих капітальних вкладень, які не мають, істотного впливу на зміну випуску продукції, а також мають відносно невеликий термін корисного використання, можна застосовувати найпростіші способи розрахунку.

У той же час реалізація більш масштабних інвестиційних проектів (нове будівництво, реконструкція, освоєння принципово нових видів продукції тощо), які потребують великих інвестиційних витрат, викликає необхідність врахування великої кількості факторів і, як наслідок, проведення більш складних розрахунків, а також уточнення методів оцінки ефективності.

Чим масштабніший інвестиційний проект і чим більше значних змін він викликає в результатах господарської діяльності підприємства, тим точніше повинні бути розрахунки грошових потоків і методи оцінки ефективності інвестиційного проекту. Та обставина, що рух грошових потоків, викликаний реалізацією інвестиційних проектів, відбувається протягом ряду років, ускладнює оцінку їх ефективності. З урахуванням того, що впровадження інвестиційних проектів протягом тривалого періоду часу впливає на економічний потенціал і результати господарської діяльності підприємства, помилка в оцінці їх ефективності чревата значними фінансовими ризиками і втратами. Економічній науці відомі кілька основних причин розбіжності між проектними і фактичними показниками ефективності інвестиційних проектів.

До першої групи причин відноситься свідоме завищення ефективності інвестиційного проекту, обумовлене суб'єктивною позицією окремих учених,

науковців та фахівців підприємства та їх боротьбою за обмежені фінансові ресурси. Захиститися від таких прорахунків можливо шляхом створення на підприємствах відповідних систем управління, які дозволяють координувати і контролювати роботу функціональних служб підприємства, або залучення незалежних експертів до перевірки об'єктивності розрахунків, пов'язаних з оцінкою ефективності інвестиційних проектів.

Друга група причин обумовлена не достатнім урахуванням факторів ризику і невизначеності, що виникають в процесі використання інвестиційних проектів [10].

Як випливає з вищевикладеного, при перспективній оцінці ефективності інвестиційних проектів виникає безліч проблем. Уникнути або звести їх до мінімуму значною мірою допоможе вибір найбільш об'єктивних методів оцінки ефективності інвестицій.

В даний час існує ряд методів оцінки ефективності інвестицій. Їх можна розділити на дві основні групи: методи оцінки ефективності інвестиційних проектів, що не включають дисконтування і включають дисконтування. Основні показники ефективності інвестиційних проектів наведені в табл. 1.2

Таблиця 1.2 – Основні показники ефективності інвестиційних проектів

Абсолютні показники		Відносні показники	Тимчасові показники
Метод приведеної вартості	Метод анuitету	Метод рентабельності	Метод ліквідності
Способи, засновані на застосуванні концепції дисконтування			
Інтегральний економічний ефект (Чиста поточна вартість, NPV)	Дисконтований річний Економічний ефект (AN PV)	Внутрішня норма прибутковості (JRR). Індекс прибутковості інвестицій	Термін окупності інвестицій з урахуванням дисконтування
Спрощені способи			
	Приблизний анuitет	Показники простої рентабельності. Індекс прибутковості інвестицій	Приблизний (Простий) термін окупності інвестицій

Простим терміном окупності інвестицій називається тривалість періоду від початкового моменту до моменту окупності. Початковим моментом зазвичай є початок першого кроку або початок операційної діяльності.

Метод передбачає обчислення того періоду, за який сума наростаючим підсумком грошових надходжень порівнюється з сумою початкових інвестицій.

Формула розрахунку терміну окупності має вигляд:

$$PP = \frac{K_0}{CF_{ср}}, \quad (1.1)$$

де PP - строк окупності інвестицій (років);

K_0 - початкові інвестиції;

$CF_{ср}$ - середньорічна вартість грошових надходжень від реалізації інвестиційного проекту.

Простий термін окупності є широко використовуваним показником для оцінки того, чи відшкодуються початкові інвестиції протягом терміну їх економічного життєвого циклу інвестиційного проекту.

Методи оцінки ефективності, що не включають дисконтування, іноді називають статистичними методами оцінки ефективності інвестицій. Ці методи спираються на проектні, планові і фактичні дані про витрати і результати, обумовлені реалізацією інвестиційних проектів.

При використанні цих методів в окремих випадках вдаються до такого статистичному методу, як розрахунок середньорічних даних про витрати і результати (доходи) за весь термін використання інвестиційного проекту.

Даний прийом використовується в тих ситуаціях, коли витрати і результати нерівномірно розподіляються по роках застосування інвестиційного проекту. В результаті такого методичного прийому не в повній мірі враховується тимчасовий аспект вартості грошей, чинники, пов'язані з інфляцією і ризиком. Одночасно з цим ускладнюється процес

проведення порівняльного аналізу проектних і фактичних даних по роках використання інвестиційного проекту.

Тому статистичні методи оцінки (методи, що не включають дисконтування) найбільш раціонально застосовувати в тих випадках, коли витрати і результати рівномірно розподілені по роках реалізації інвестиційних проектів і термін їх окупності охоплює невеликий проміжок часу - до п'яти років.

РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНИХ ФАКТОРІВ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В ЕСТЕТИЧНІЙ МЕДИЦИНІ

2.1 Аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в світі та в Україні

В даний час ринок естетичної медицини оцінюється в 51,4 мільярдів доларів. Протягом наступних п'яти років середньорічний темп зростання складе 5,6% і, як очікується, досягне 67,8 мільярдів доларів у 2021 році. [11].

Інвазивні естетичні процедури займають ~ 53% ринку (27,8 млрд. дол.). Виручка в сегменті неінвазивних процедур оцінюється в 14,7 млрд. дол.

На косметичну хірургію прийшлося 6,8 млрд. дол. У сегменті не хірургічної косметології лідирують ін'єкційні препарати (Ботокс, Рестилайн та ін.).

Північноамериканський ринок займає близько 46% світового ринку. Проте, домінування США зміщується в бік Азії. Число лікарів і клінік естетичної косметології в Китаї і Індії неухильно зростає, поряд з медичним туризмом в цих регіонах. Європейські країни займають друге місце після США.

Ринок України також показує швидке зростання в порівнянні з багатьма країнами ЄС. На думку аналітиків, в сегмент anti-age входять косметологічні процедури, спрямовані на усунення зморшок, пігментації та інших ознак старіння, а також пластична хірургія, трихологія і так далі. Крім процедур, пов'язаних з корекцією візуально помітних естетичних дефектів, до anti-age відносять детокс, клітинну та пептидну терапію, дієтологію, фізіотерапію. Обсяг цього ринку складає за різними оцінками від 20 до 30 млн. грн. (з урахуванням тіньового сектору) з тенденцією до зростання.

Головні гравці ринку - компанії, що займаються виробництвом медичного обладнання, косметики і косметологічних виробів. У їх числі Personal Microderm, Alma Laser, Solta Medical, Allergan, L'Oreal, Merck & Company Inc, Johnson & Johnson та інші.

Ринок anti-age зростає за рахунок загального старіння населення, урбанізації та еволюції профільних технологій. Однак суворе нормативне регулювання в розвинених країнах стримує цей процес.

За даними компанії Statistics MRC, лівова частка ринку антивікових послуг належить лазерним технологіям. Особливою популярністю даний напрямок користується в країнах Європи, на другому місці з недавніх пір Азія.

Аналітики переконані, що поштовхом для подальшого зростання ринку стануть транспортабельні лазерні пристрої, призначені для застосування в домашніх умовах.

Засоби від зморшок користуються приблизно однаковим попитом у всіх станах, проте лідирують все ж азіатські.

Що стосується ринку ін'єкційної косметології, в минулому році його обсяг склав 12 млн. маніпуляцій, а загальні витрати пацієнтів на «уколи молодості» перевищили 100 мільярдів гривень.

Як відзначають експерти, послугами клінік естетичної медицини в Україні користуються пацієнти у віці від 25 років, тоді як європейці вперше йдуть до косметолога в 30-35 років.

Люди віддають перевагу ранній профілактиці та малоінвазивним методикам, що дають можливість відстрочити появу ознак старіння, а також відкласти операцію. Віковий склад представлений на рис. 2.1.

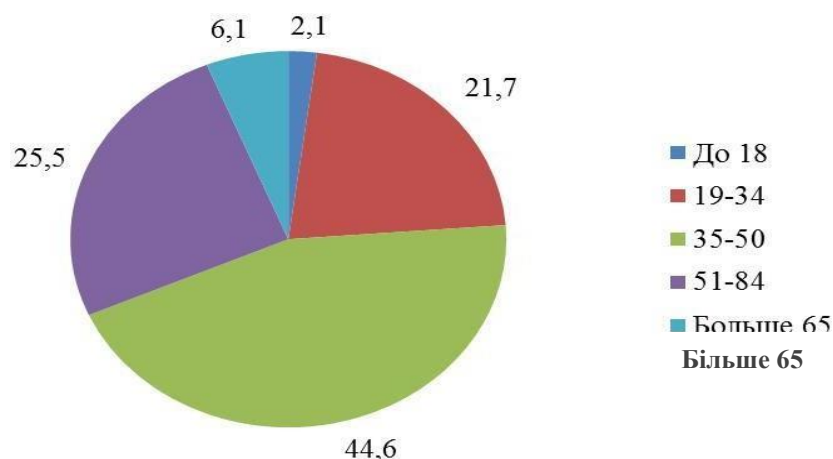

Рисунок 2.1 - Віковий склад пацієнтів

Найбільший сегмент - вік 35-50 років - 44,6%. Найменший - до 18 років - 2,1%.

Особливості естетичної медицини за кордоном. Естетична медицина - високотехнологічна галузь, сильно залежить від кваліфікації медичного персоналу, технічної і матеріальної оснащеності медичної установи. За кордоном косметологія має набагато багатіші традиції, а фахівцями накопичений значний практичний досвід. Естетична хірургія також вельми вимоглива до кваліфікації хірургів і технічного оснащення.

Структура переваг представлена на рис. 2.2.

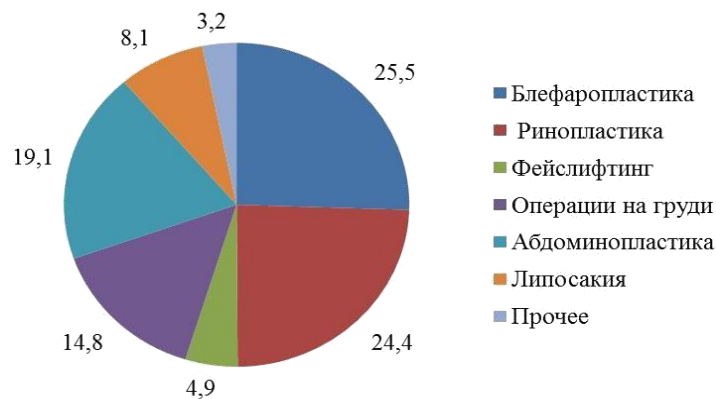

Рисунок 2.2 – Структура переваг медичних втручань

За кордоном найбільш затребувана блефаропластика 25,5%, риноластика 24,4 %, Абдоминопластика 19,1%, маммоластика 14,8%.

Техніка пластичних операцій має значні особливості - це орієнтація на виконання втручань через мінімальні доступи або проколи, максимально акуратне поводження з тканинами і навіть особливі методи накладення швів.

Відмінне оснащення провідних світових центрів естетичної хірургії і висока кваліфікація фахівців дозволяє досягти оптимального результату.

У зарубіжних клініках надається весь перелік послуг, пов'язаних з естетичною медициною, в тому числі інтимні пластичні операції, і навіть трансгендерні втручання.

Великого поширення набула методика відновлення волосяного покрыву при облісінні. Сучасні засоби захисту інформації дозволяють зберегти повну

конфіденційність. Велика увага в зарубіжних клініках приділяють реабілітації пацієнтів після хірургічних втручань, що часто є важливим етапом лікування.

Де можна отримати допомогу?

Клініка Hadassah (Ізраїль) - один з найбільших центрів естетичної медицини, який здійснює весь спектр пластичних операцій. Крім того, фахівці центру мають величезний досвід реконструктивних втручань після травм, опіків, вроджених аномалій, видалення злоякісних новоутворень.

Центр Vila Salos (Італія) - надає найширший спектр косметологічних втручань і естетичних операцій. Клініка розташовується в Венеції, тому лікування можна поєднувати з незабутніми туристичними поїздками.

Клініка Technan (Іспанія) - багатопрофільний медичний заклад, одне з найбільш передових в Європі. Одним з напрямків даної клініки є відновлювальна та естетична пластична хірургія, а також косметологія.

Клініка Lipe (Німеччина) - один з провідних центрів відновлювальної хірургії. Тут проводять, зокрема, відновлення грудей після хірургічного лікування раку молочної залози, здійснюють реконструктивні втручання на кисті, пластику нервових стовбурів, м'язів і ряд інших операцій.

Центр Isaar (Німеччина) - має в складі клініку пластичної, естетичної хірургії, а також хірургії кисті. Крім того, в його складі є ортопедичний підрозділ, що здійснює реконструктивні операції на кінцівках.

Клініка Lomanic (Швейцарія) - один з лідерів естетичної медицини. Даний лікувальний заклад використовує найпередовіші технології, в тому числі методи лазерної медицини, загальне омолодження, регенеративні технології.

З інших лікувальних установ необхідно виділити таку багатопрофільну клініку, як London Bridge Hospital (Англія), яка надає весь спектр послуг естетичної медицини, а також клініку Kimbelle (Республіка Корея), де реалізуються хірургічні методи корекції зовнішності.

За даними USAPS (Всеукраїнська асоціація пластичних, реконструктивних та естетичних хірургів), що спирається на результати опитування, близько 3 тис. хірургів з більш ніж 100 країн світу, Німеччина прийняла в 2017 р понад 51 тис. медтуристів, або близько 8,3% від загального числа пацієнтів естетичних клінік; Італія - майже 44 тис. (10,5%).

Точних відомостей про обслуговування в цих країнах українців ISAPS не має, але однозначно підтверджує популярність маршрутів [12].

Аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в Україні

Аналітичний центр USAPS представляє результати дослідження вітчизняного ринку естетичної хірургії в 2018 році. Віковий склад представлений на рис. 2.3.

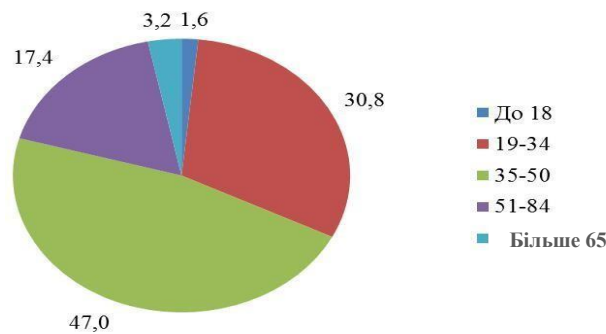

Рисунок 2.3 – Віковий склад пацієнтів

Найбільший сегмент - вік 35-50 років - 47,0%, найменший - до 18 років - 1,6%.

У 2019 році було зафіксовано незначне падіння - на 1% в натуральному вираженні і на 2% - в грошовому. Стагнації протистояло кілька факторів.

По-перше, як свідчать пластичні хірурги USAPS, які брали участь в дослідженні, багато пацієнтів розглядають інвестиції в естетичні операції в якості способу заощадження коштів. По-друге, валютний курс, який помітно змінився, підняв хвилю медичного туризму з Європи - збільшення числа зарубіжних пацієнтів відзначали, зокрема, хірурги, які спеціалізуються на ринопластику. Додатковий попит підігріває маркетингова активність клінік і хірургів - стримування цін, різні знижки та акції.

Таблиця 2.1 – Найпопулярніші пластичні операції в Україні за 2019 рік

Вид операції	Кількість	Питома вага, %
Блефаропластика	33 200	24,0
Збільшення грудей	27 300	21,9
Підтяжка обличчя	14 200	13,2
Риноластика	13 800	10,4
Ліпосакція	9 682	7,2
Ліпофілінг	8 058	6,0
Інтимна пластика	6 742	5,0
Абдомінопластика	6 394	4,8
Отоластика	5 524	4,1
Підтяжка грудей	4 339	3,2
Разом	133 656	100

Естетична хірургія, нехай і програючи косметології у фінансовій спроможності та клієнтській прихильності методикам, як і раніше залучає інвесторів. З 2018 року отримали ліцензію на пластичну хірургію і почали працювати 29 нових клінік України. Найбільша кількість запусків різного масштабу проектів відбулося, звичайно, в Києві.

Останні роки в естетичній медицині стали проривом і ознаменувалися бурхливим зростанням в косметології. Косметологія змогла або майже змогла вирватися з розряду побутових послуг і перейшла в розряд медичної науки.

Фахівці індустрії шукають шляхи вдосконалення, розробляють методики, вчаться працювати з ускладненнями. На перший план виходить доказова медицина як база для появи і обґрунтування нових методів корекції.

Сучасний тренд лікаря-косметолога - піти від ремісництва до клінічного мислення, як і було задумано в медицині. На поточний момент лідируючу позицію в методиках займають принципи регенеративної медицини. Використання аутологічної плазми та власних фіброblastів дозволяє впливати на причини формування вікових ознак старіння і недосконалостей шкіри [13].

Наступний вектор у розвитку косметології - це поява сучасних високотехнологічних апаратів, які дозволяють безболісно вирішувати

естетичні проблеми за меншу кількість процедур. Один з основних трендів останніх років в косметології - це нормативне упорядкування діяльності галузі та її гравців, систематизація процесів.

2.3 Аналіз тенденцій розвитку ринку послуг естетичної медицини в м. Суми

Естетична медицина займає особливу нішу в сфері охорони здоров'я людей і людських відносин. Останнім часом вона динамічно розвивається. Ринок естетичної медицини в місті Суми показує швидке зростання в порівнянні з багатьма містами України.

Останні кризові роки не стали нездоланною перешкодою для інвесторів. У Сумах за останні роки з'явилося кілька центрів естетичної медицини. Тобто поступово ринок стає конкурентним, і від цього виграють насамперед пацієнти. Зараз розвиток естетичної медицини в цілому і Центру естетичної медицини «Віст» зокрема, забезпечується вітчизняними інвестиціями. Масового припливу інвесторів в цьому напрямку бути не може, тому що ніша дуже специфічна [14].

Можна сміливо стверджувати, що послугами індустрії краси користується половина дорослого населення міста Сум. За даними Conson-Pharma, 41% сумчан можуть собі дозволити відвідувати салони краси один раз в два-три місяці. Кожен третій - щомісяця. До того ж, якщо раніше відвідування салонів краси та клінік естетичної хірургії було жіночою прерогативою, то зараз попит на подібні послуги серед чоловіків значно зріс - їх частка в загальній кількості клієнтів досягла майже 30%.

Медичний ринок косметологічних послуг у місті можна розділити на дві великі групи - естетична хірургія (зміни рис обличчя / фігури за допомогою пластичної хірургії) і косметологія мінімального втручання (процедури з

омолодження обличчя, апаратна корекція фігури, процедури із застосуванням лазера, уколи ботокса і т.п.).

У трійку найпопулярніших процедур у місті Суми входить: блефаропластика, ліпопластика і риноластика. З неінвазивних процедур в топі – це ін'єкції ботокса і гіалуронової кислоти. Люди віддають перевагу ранній профілактиці та малоінвазивним методикам, що дають можливість відстрочити появу ознак старіння, а також відкласти операцію.

РОЗДІЛ 3 ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЦЕНТРУ ЕСТЕТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ «ВІСТ»

3.1 Інвестиційний потенціал центру естетичної медицини «Віст»

Управління інвестиційними процесами на будь-якому з рівнів господарювання передбачає проведення аналізу поточного стану, визначення факторів, що впливають на них, а також оцінку безлічі аспектів інвестиційної діяльності. Факторність характеристик інвестиційного процесу привела до появи безлічі понять і категорій, що дозволяють здійснювати його науковий аналіз, а також виробляти заходи щодо вдосконалення управління на різних рівнях господарської системи. Найбільш важливими характеристиками інвестицій є інвестиційний потенціал, інвестиційна привабливість, інвестиційний клімат. Ці характеристики відносяться переважно до умов і факторів формування інвестиційних процесів, вони регулярно стають об'єктами наукового аналізу на рівні фірм, регіонів, галузей і країни в цілому, об'єктом державного регулювання в рамках інвестиційної політики.

Інвестиційний потенціал компанії - це сукупність існуючих і потенційно можливих інвестиційних ресурсів, джерел, засобів, запасів, які формуються під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів інвестиційного середовища і здатних перетворитися в реальний інвестиційний попит, що забезпечує задоволення матеріальних, фінансових і інтелектуальних потреб всіх учасників інвестиційного процесу [15].

Головним джерелом інформації про інвестиційну діяльність Центру естетичної медицини «Віст» і його інвестиційний потенціал є щорічна звітність центру. Для оцінки інвестиційного потенціалу Центру естетичної медицини «Віст» виконаний розрахунок одиничних показників, що характеризують окремі складові інвестиційного потенціалу (табл. 3.1). Оцінки інвестиційного потенціалу здійснюється за трьома групами показників:

- 1) рентабельності;

- 2) ліквідності і платоспроможності;
- 3) стану і структури капіталу.

Таблиця 3.1 – Коефіцієнти інвестиційного потенціалу «Віст»

Показники	Вагові коефіцієнти	Значення показника
1. Показники рентабельності		
1.1. Рентабельність активів, %	0,3	3,87
1.2. Рентабельність власного капіталу, %	0,3	7,31
1.3. Рентабельність продажів, %	0,3	12,49
1.4. Рентабельність продукції, %	0,3	37,66
1.5. Рентабельність оборотних активів, %	0,3	17,52
2. Показники ліквідності та платоспроможності		
2.1. Коефіцієнт поточної ліквідності	0,35	1,41
2.2. Коефіцієнт швидкої ліквідності	0,35	0,98
2.3. Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,35	0,40
2.4. Величина власних оборотних коштів, млн євро	0,35	7213,00
3. Показники стану і структури капіталу		
3.1. Коефіцієнт автономії, %	0,2	51,85
3.2. Коефіцієнт маневреності власного капіталу	0,2	0,12
3.3. Забезпеченість запасів власними оборотними засобами	0,2	0,96
3.4. Коефіцієнт забезпеченості оборотних активів власними коштами, %	0,2	28,31
3.5. Коефіцієнт інвестування	0,2	0,68

Оцінка показників рентабельності передбачає розрахунок наступних показників: рентабельність активів; рентабельність власного капіталу; рентабельність продажів; рентабельність продукції; рентабельність оборотних активів.

Рентабельність - відносний показник економічної ефективності, який відображає рівень ефективності використання ресурсів і капіталу підприємства. Коефіцієнт рентабельності розраховується як відношення прибутку до активів, ресурсів або потоків, які її формують. Рентабельність може бути виражена показниками прибутку в розрахунку на одиницю

вкладених коштів або показниками прибутку, міститься в кожній отриманій грошовій одиниці. Основними показниками, що характеризують рентабельність корпорації є рентабельність активів і рентабельність власного капіталу.

Рентабельність активів - показник рентабельності використання активів підприємства. Розраховується як відношення прибутку корпорації після оподаткування на звітну дату до вартості використовуваних підприємством активів за відповідний період і виражається у відсотках [16].

Рентабельність власного капіталу - показник чистого прибутку в порівнянні з власним капіталом організації. Це найважливіший фінансовий показник віддачі для будь-якого інвестора, який показує, наскільки ефективно був використаний вкладений в справу капітал. На відміну від схожого показника «рентабельність активів», даний показник характеризує ефективність використання не тільки капіталу (або активів) організації, а тільки тієї його частини, яка належить власникам підприємства.

Одним з найбільш значущих показників прибутковості компанії є рентабельність оборотних активів. Це пояснюється тим, що саме оборотні активи дають гарантію безперервності фінансового обороту. Оборотні активи - сукупність грошових коштів, попередньо інвестованих в справу для отримання оборотних виробничих фондів і фондів обігу, що відповідають за безперервний кругообіг. До складу оборотних активів входять:

1. Предмети праці (сировину, матеріали, комплектуючі тощо).
2. Кошти праці, у яких термін служби менше 1 року.
3. Незавершене виробництво і майбутні витрати.

Показники рентабельності «Віст» в 2018 р були в межах нормативних значень. Рентабельність активів склала 3,87%, рентабельність власного капіталу -7,31%, рентабельність продажів - 12,49%, рентабельність оборотних активів -17,52%. Рентабельність процедур «Віст» перевищила нормативне значення і склала 37,66%, що є позитивною тенденцією.

Ліквідність і платоспроможність Центру естетичної медицини «Віст» оцінена за допомогою наступних показників:

- коефіцієнт поточної ліквідності;
- коефіцієнт швидкої ліквідності;
- коефіцієнт абсолютної ліквідності;
- величина власних оборотних коштів (робочий, функціонуючий капітал).

Під ліквідністю підприємства розуміють його здатність розрахуватися за своїми фінансовими зобов'язаннями наявними активами, які можуть бути використані для погашення боргів. Такі активи називаються ліквідними засобами.

Фінансове становище можна вважати стабільним і стійким, якщо значення коефіцієнта не менше 50%, іншими словами половина майна сформована за рахунок власних коштів організації. Таке значення коефіцієнта концентрації власного капіталу дає підставу припускати, що всі зобов'язання можуть бути покриті його власними коштами. Збільшення цього показника виявляє більшою мірою незалежність від фінансових вкладень третіх осіб. У той же час зменшення цього коефіцієнта сигналізує про ослаблення фінансової стійкості. Тому, чим вище цей коефіцієнт, тим для банків і кредиторів надійніше виглядає фінансове становище підприємства [17].

Коефіцієнт інвестування - показує, наскільки власні джерела покривають вироблені інвестиції і дорівнює відношенню власних коштів підприємства до основного капіталу. Нормативне значення коефіцієнта інвестування більше 1. Якщо коефіцієнт інвестування менше 1, то це є свідченням недостатності власного капіталу.

Коефіцієнт автономії і коефіцієнт забезпеченості оборотних активів власними коштами Центру естетичної медицини «Віст» в 2018 році склали відповідно 52,85% і 29,31%, що перевищувало оптимальне значення.

Коефіцієнт забезпеченості запасів власними оборотними засобами Центру естетичної медицини «Віст» склав 0,96 (у межах допустимого значення). Коефіцієнт маневреності власного капіталу і коефіцієнт інвестування були нижче оптимального значення і становили 0,12 і 0,68 відповідно.

Таким чином, Центру естетичної медицини «Віст» притаманні досить високі такі показники інвестиційного потенціалу, як:

- показники ліквідності і платоспроможності (коефіцієнти поточної, швидкої та абсолютної ліквідності, величина власних оборотних коштів);
- показники рентабельності (рентабельність продажів, продукції та оборотних активів);
- показники стану і структури капіталу (коефіцієнт автономії, коефіцієнт забезпеченості оборотних активів власними коштами, коефіцієнт забезпеченості запасів власними оборотними засобами).

Проте слід зазначити, що компанії притаманні низькі такі показники: коефіцієнт маневреності власного капіталу, коефіцієнт інвестування. Достатній рівень характерний для таких показників, як рентабельність активів і рентабельність власного капіталу.

3.2. Оцінка інвестиційної привабливості Центру естетичної медицини «Віст»

Оцінка інвестиційної привабливості - дуже важливий процес для компанії, в ході якого потенційний інвестор може прийняти остаточне рішення про доцільність вкладення коштів у дане підприємство, враховуючи надійність цього об'єкта інвестування і можливість отримання максимальної прибутку. Приймаючи рішення про вкладення коштів, інвестор оцінює цілий ряд базових і специфічних параметрів, що визначають привабливість конкретного суб'єкта для фінансових і реальних капіталовкладень.

Успішність такого рішення залежить від базової відповідності суб'єкта основним визначень інвестиційної привабливості.

Інвестиційна привабливість - це справедлива кількісна та якісна інтегральна характеристика внутрішніх і зовнішніх можливостей об'єкта потенційного інвестування залучати і використовувати інвестиційні ресурси для свого розвитку і забезпечувати максимізацію економічного ефекту суб'єктам інвестування при мінімальному інвестиційному ризику. Інвестиційну привабливість розглядають як модель кількісних і якісних показників - оцінок зовнішнього середовища (політичної, економічної, соціальної, правової) і внутрішньої - оцінка економічного, фінансового, технічного, кадрового потенціалу об'єкта.

Загалом інвестиційна привабливість підприємства - це сукупність показників, які комплексно характеризують діяльність підприємства і показують доцільність вкладення в нього тимчасово вільних коштів. Для оцінки процесу формування інвестиційної привабливості велике значення має вибір методики її оцінки та спектр оціночних показників. Інвестиційна привабливість підприємства визначається його інвестиційним потенціалом. Це в першу чергу сукупність наявних у нього власних ресурсів (кошти, матеріальні цінності, управлінський досвід, інноваційна науково-технічна інформація), а також подальших можливостей генерувати позитивні грошові потоки з метою відтворення інвестиційних процесів.

Розрахунок показників інвестиційного потенціалу «Віст» наведено вище. Інвестиційна безпека Центру естетичної медицини «Віст» оцінена за наступними показниками (табл. 3.2):

- коефіцієнт фінансового ризику;
- коефіцієнт заборгованості;
- коефіцієнт співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості;
- коефіцієнт поточних зобов'язань;

– коефіцієнт довгострокових зобов'язань.

Коефіцієнт фінансового ризику характеризує кількість залученого капіталу в розрахунку на 1 грошову одиницю власного капіталу і визначається як відношення позикового капіталу до суми власного. Зростання цього коефіцієнта свідчить про підвищення залежності від залучених джерел, втрату фінансової автономії. Критичним значенням цього коефіцієнта є значення менше 1, а нормальним вважається таке значення, при якому тільки третина активів підприємства формується з залученого капіталу.

Таблиця 3.2 – Коефіцієнти інвестиційної безпеки Центру естетичної медицини «Віст»

Показник	Вагомі коефіцієнти	Значення показника
1. Коефіцієнт фінансового ризику	0,2	0,89
2. Коефіцієнт заборгованості	0,2	0,71
3. Коефіцієнт співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості	0,2	1,44
4. Коефіцієнт поточних зобов'язань	0,2	0,33
5. Коефіцієнт довгострокових зобов'язань	0,2	0,67

Джерело: розраховано автором.

Компанію, більшу частину пасивів якої складають позикові кошти, називають фінансово залежною, коефіцієнт фінансового ризику такої компанії буде високим. Компанія, що фінансує власну діяльність своїми засобами, є фінансово незалежною, коефіцієнт фінансового ризику її низький. Цей коефіцієнт є важливим для інвесторів, що розглядають дану компанію як вкладення своїх коштів. Їх залучають компанії з переважанням власного капіталу. Однак частка позикових коштів не повинна бути занадто низькою, так як це зменшить частку їх власного прибутку, яку вони отримають у вигляді відсотків [18].

ВИСНОВКИ

На основі проведеного дослідження були сформульовані наступні висновки, які розкривають теоретико-методологічні основи сучасних особливостей інвестиційної діяльності в галузі естетичної медицини.

Було виявлено, що основою успішного функціонування національної економіки будь-якої країни є інвестиційна діяльність, оскільки вона об'єднує інтереси і ресурси громадян, підприємств і держави в сфері ефективного соціально-економічного розвитку. Зміни в кількісних співвідношеннях інвестицій здійснюють прямий вплив на розвиток галузей і сфер господарства, обсяг суспільного виробництва і зайнятості, а так само є причиною структурних зрушень в економіці.

Відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність» інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (дохід) і / або досягається соціальний і екологічний ефект. І так, інвестиції це кошти, на тривалий час вкладаються інвестором в необоротні активи підприємства і спрямовані на отримання ним прибутку.

Інвестиції завжди здійснюються в умовах невизначеності, під якою розуміється неповнота або неточність інформації про умови реалізації інвестиційного проекту, в тому числі пов'язаних з ними витрати і результати. Інвесторами можуть бути як фізичні особи (індивідуальні інвестори), так і юридичні особи (інституційні інвестори). Інвестори здійснюють інвестиції з метою отримання прибутку.

Все більше число організацій усвідомлюють необхідність свідомого перспективного управління інвестиційною діяльністю на основі наукової методології передбачення її напрямків і форм, адаптації до загальних цілей розвитку підприємства і умов зовнішнього інвестиційного середовища. Ефективним напрямком перспективного управління інвестиційною

діяльністю виступає управління інвестиційною діяльністю підприємства на принципах стратегічного менеджменту. В основі такого управління лежить інвестиційна стратегія підприємства. Вихідною передумовою розробки інвестиційної стратегії є загальна стратегія економічного розвитку підприємства. Стосовно неї інвестиційна стратегія носить підлеглий характер і повинна узгоджуватися з нею по цілям і етапам реалізації. Інвестиційна стратегія при цьому розглядається як один з головних чинників забезпечення ефективного розвитку компанії відповідно до обраної нею загальною економічною стратегією. Завдання, які повинні вирішуватися в процесі розробки стратегічних напрямків інвестиційної діяльності: визначення співвідношення різних форм інвестування на окремих етапах перспективного періоду, визначення галузевої спрямованості інвестиційної діяльності, визначення регіональної спрямованості інвестиційної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://activeinvestor.pro/chto-takoe-investitsii>.
2. Абрамов, С.І. Управління інвестиціями: навч. посібник / С.І. Абрамов. - М. : Іспит, 2014. - 387 с.
3. Апонасенко, А.М. Формування внутрішніх інвестиційних ресурсів підприємства / А.М. Апонасенко // Бізнес-інформ. - 2016. - № 2. - С.8-12.
4. Артеменко, В.Г., Белендір, М.В. Фінансовий аналіз: навч. посібник / В.Г. Апонасенко, М.В. Белендір. - М. : ДІС НГАЕіУ, 2016. - 129 с.
5. Бекетова, О.Н. Бізнес-планування: навч. посібник / О.М. Бекетова. - М. : ЮНИТИ, 2015. - 457 с.
6. Бланк, І.А. Фінансовий менеджмент: навч. посібник / І.А. Бланк. - М. : Справа, 2016. - 325 с.
7. Богатін, Ю.В. Економічна оцінка ефективності роботи підприємства: навч. посібник / Ю.В. Богатінов, 2015. - 223 с.
8. Бочаров, В.В. Інвестиції: навч. посібник / В.В. Бочаров. - СПб: Пітер, 2017. - 385 с.
9. Бочаров, В.В. Інвестиційний менеджмент: навч. посібник / В.В. Бочаров. - СПб: Пітер, 2014. - 161 с.
10. Васильєва, Л.С. Фінансовий аналіз: навч. посібник / Л.С. Васильєва, М. В. Петровська, 2016. - 545 с.
11. Вахрін, П.І. Інвестиції: навч. посібник / П.І. Вахрін. - М. : Дашков і К, 2015. - 381 с.
12. Віленський, П.Л. Оцінка ефективності інвестиційних проектів. Теорія і практика: навч. посібник / П.Л. Віленський, В.Н. Лівшиць, С.А. Смоляк. - М. : Справа, 2016. - 386 с.
13. Владимірова, Л.П. Прогнозування та планування в умовах ринку: навч. посібник / Л.П. Владимірова, 2015. - 308 с.

14. Воронова, Л.В. Фінансовий менеджмент: навч. посібник / Л.В. Воронова, М.Є. Суровцев, 2016. - 391 с.
15. Клініка Естетичної медицини Vist [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.vist-clinic.com.ua>
16. Герчикова, І.М. Фінансовий менеджмент: навч. посібник / І.М. Герчикова.
17. М. : ИНФРА-М, 2017. - 209 с.
18. Глазов, М.М. Аналіз і діагностика фінансово-господарської діяльності підприємства: навч. посібник / М.М. Глазов. - СПб. : Андріївський видавничий дім, 2014. - 449 с.
19. Гришин, В.В. Розробляємо бізнес-стратегію. Практичний посібник: навч. посібник / В.В. Гришин, В.В. Гришина. - М. : Данков К., 2015. - 234 с.
20. Давиденко, Е.А. Проблеми організації фінансового планування і контролю на вітчизняних підприємства / Е.А. Давиденко // Фінансовий менеджмент. - 2015. - № 5. - С.12-16.
21. 19. Foreign direct investment: Inward and outward flows and stock, annual, 1970-2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://unctadstat.unctad.org/wds/TableViewer/tableView.aspx?ReportId=96740>. – Назва з екрану.